

Arrest

nr. 225 593 van 2 september 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten ANDRIEN D. & BRAUN J.
Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 28 maart 2019 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 februari 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 april 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 augustus 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat J. BRAUN *loco* advocaat D. ANDRIEN en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van V.V. (verzoeker) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Oekraïens staatsburger, geboren op (...) in Krivoy Rog, waar u gedurende uw hele leven hebt gewoond. U vervulde uw legerdienst meer dan 10 jaar geleden.

U heeft sinds ongeveer 10 jaar geleden een relatie met uw partner F.N. (...) (CGVS X, O.V. X) en werd op 30 april 2011 vader van uw dochter A.V. (...).

In de lente van 2015 kreeg u voor de eerste maal een oproepingsbrief in het kader van een mobilisatie van reservisten. Deze convocatie werd gestuurd naar het adres van uw ouders, waar u niet woonachtig was. Er werden in de loop van 2015-2016 nog twee of drie oproepingsbrieven naar het adres van uw ouders gestuurd. U gaf hier geen gevolg aan. U wou niet aan de oorlog deelnemen omdat u uw eigen

leven niet wou verliezen, geen mensen wou doden, noch wou vechten tegen uw eigen volk. In april 2017 ontving u voor de eerste maal een oproepingsbrief op uw eigen adres. Omdat er toen een massamobilisatie aan de gang was en mensen zelfs vanop straat werden meegenomen, wendde u zich tot een kennis die u een visum voor Polen bezorgde via de versnelde procedure. U reisde begin mei met het openbaar vervoer vanuit Krivoy Rog naar Warschau. Daar werd u opgepikt door een vriend die u met zijn wagen naar België bracht. U verbleef ongeveer een half jaar in België. In deze periode werden uw partner N. (...) en uw dochter lastig gevallen door mensen van het militair commissariaat die bij hen langskwamen en N. (...) vertelden dat u moest gaan vechten. Toen N. (...) ongeveer een maand geen problemen meer had gekend, vertelde zij u dat de situatie gestabiliseerd was en vroeg zij u naar Oekraïne terug te keren. N. (...) en uw dochter reisden naar België met de wagen en bleven ongeveer een week bij u. Eind oktober 2017, reisden jullie terug naar Oekraïne. Jullie verbleven op hetzelfde adres als voor jullie vertrek.

Enkele dagen na uw terugkomst in Oekraïne vond u opnieuw een oproepingsbrief in uw brievenbus. U besteedde hier geen aandacht aan omdat het rustig was in het land. Toen u enkele dagen later terugkwam van de winkel zag u twee militairen bij uw voordeur staan. Wanneer u dichterbij kwam, wezen zij in uw richting. U begon te rennen en liep weg naar uw buitenverblijf dat een 3-4tal km buiten Krivoy Rog lag. U verwittigde N. (...) en regelde uw vlucht. Enkele dagen later verliet u Krivoy Rog opnieuw. U reisde naar de luchthaven van Borispol waar u het vliegtuig naar Brussel nam. U kwam in België aan op 7 november 2017.

N. (...) en uw dochter bleven achter in Oekraïne. In de periode na uw vertrek werden uw partner en dochter opnieuw lastig gevallen. Er werd in het midden van de nacht aan de deur gebeld, er werden dingen op de deur geschreven,... N. (...) ging omwille hiervan periodisch bij haar ouders of bij vrienden wonen. Er kwamen twee oproepingsbrieven op uw naam in april en in mei 2018.

In augustus 2018 verdween uw dochter toen zijn in één van de buurttuinen verstoppertje aan het spelen was. Zij werd enkele uren later terug gevonden, ongedeerd, maar met een dreigbrief in haar zak, waarin gerefereerd werd naar het feit dat u niet zou hebben gestreden in de oorlog in Oekraïne.

Drie dagen later vertrokken N. (...) en uw dochter uit Oekraïne. Zij kwamen in België aan op 17 augustus 2018. U en uw partner dienden samen een verzoek tot internationale bescherming in op 21 september 2018.

Na uw vertrek uit Oekraïne, ongeveer anderhalve maand geleden, kwamen de mensen die u vervolgden bij uw ouders langs. Zij vertelden hen dat u zich moest aanmelden bij het militair commissariaat. Ter staving van jullie verzoek legden jullie volgende documenten voor: de reispaspoorten van u, uw partner N. (...) en uw dochter, een attest waaruit blijkt dat u uw legerdienst heeft gedaan en vier originele oproepingsbrieven voor mobilisatie.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd werden en dat u in de gegeven omstandigheden kon voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest bij terugkeer naar Oekraïne gemobiliseerd te worden voor het leger. U ontving een 6 tot 7-tal oproepingsbrieven in het kader van de mobilisatie van reservisten. Verder verklaarde u dat uw gezin bedreigd werd door mensen van het militair commissariaat omwille van het feit dat u niet zou deelnemen/hebben deelgenomen aan de gevechten in de oorlog in Oost-Oekraïne.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Er kan immers geen geloof gehecht worden aan het feit dat u vervolging zou dienen te vrezen omwille van oproepingen die u kreeg in het kader van de mobilisatiecampagnes voor de strijd in Oost-Oekraïne, noch aan het feit dat u omwille hiervan bedreigd zou zijn geweest.

Vooreerst blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (COI Focus. OEKRAÏNE. Toestand van het gewapende conflict in het oosten na de akkoorden van Minsk II. Cedoca. 20 mei 2016), dat de aard en de intensiteit van het conflict in het oosten van Oekraïne aanzienlijk geëvolueerd zijn sinds het begin van de vijandelijkheden in de lente van 2014. De vredesakkoorden van Minsk (Minsk II) van 12 februari 2015 voorzagen in een volledig staakt-het-vuren vanaf 15 februari 2016, met een terugtrekking van de zware wapens aan beide kanten en de oprichting van een bufferzone. Volgens verschillende bronnen leidden de akkoorden van Minsk sinds eind 2015, begin 2016 tot een aanzienlijke vermindering van de vijandelijkheden in het oosten van Oekraïne. Hoewel er nog sporadische incidenten, lokaal en op zichzelf staand, plaatsvinden, kunnen we over het algemeen spreken over een aanzienlijke de-escalatie

van het conflict. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, had deze veranderende context ook gevolgen voor het beleid van de Oekraïense regering met betrekking tot de (gedeeltelijke) mobilisatie van de reservisten ter versterking van de Oekraïense gewapende troepen (COI Focus. OEKRAÏNE. De mobilisatiecampagnes. dd. 04/04/2018). Sinds het begin van het conflict in 2014 tot half 2015 vonden er zes mobilisatiegolven plaats, waarvan de laatste eindigde in augustus 2015. In maart 2016 begon de demobilisatie van de rekruten van de vierde golf. In verband met een eventuele nieuwe mobilisatiegolf verklaarde de Oekraïense president Poroshenko op 16 april 2016 dat er in 2016 eventueel een nieuwe mobilisatie zou kunnen worden georganiseerd maar dat de mobilisatie zich dan zou beperken tot één golf. Hoewel militaire bronnen op 18 april 2016 meldde dat een nieuwe mobilisatiegolf van ongeveer 5.000 tot 10.000 reservisten "in voorbereiding was", kondigde president Poroshenko op 24 april 2016 aan dat de nieuwe mobilisatiegolf voor onbepaalde duur was "uitgesteld", hoofdzakelijk wegens een aanzienlijke stijging van het aantal personen dat zich als vrijwilliger bij de gewapende troepen aanmeldde. Sinds het begin van het jaar zouden 20.000 personen zich hebben ingeschreven om bij het leger te gaan, omdat ze werden aangetrokken door hogere salarissen. Poroshenko verwees naar de voordelen van de soldaten die onder contract worden aangeworven. De Oekraïense autoriteiten drukten ook herhaaldelijk de wens uit, het leger te professionaliseren en de mobilisatie alleen als "reserve" in geval van nood te gebruiken. Begin augustus 2016 kondigde de Oekraïense staf aan dat hij "afziet van de volgende mobilisatie". Op 14 december 2016 kondigde Poroshenko aan dat de mobilisatie volledig stopgezet was en dat zich enkel contractuele vrijwilligers aan het front bevinden. In februari 2017 herhaalde Poroshenko dat er geen nieuwe mobilisatie zal komen in Oekraïne (COI Focus. OEKRAÏNE. De mobilisatiecampagnes. dd. 04/04/2018).

In deze context verklaart u dat u vreest naar het Oekraïense leger te worden gestuurd en hebt u om die reden uw land ontvlucht.

U vertelde dat u een eerste oproeping tot mobilisatie ontving in de lente van het jaar 2015 op het adres van uw ouders (CGVS V. (...) p. 8). Het is echter zeer opmerkelijk dat u niets over deze convocatie vermeldde tijdens uw gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Zo verklaarde u dat tijdens het overlopen van de CGVS vragenlijst: "Mijn problemen zijn begonnen in april 2017, toen ik mijn eerste oproep tot mobilisatie heb gekregen." (CGVS vragenlijst V. (...) nr. 3.5). Uit de verklaringen die u aflegde tijdens uw gehoor op het CGVS bleek echter dat u reeds in 2015 een eerste oproeping kreeg tot mobilisatie, weliswaar op het adres van uw ouders. Geconfronteerd met deze inconsistentie, verklaarde u dat u tijdens uw gehoor op de DVZ enkel gevraagd werd te vertellen over het ogenblik waarop u het land heeft verlaten (CGVS V. (...) p. 14). Deze verklaring volstaat echter niet, gezien u immers uitdrukkelijk vermeldde dat u in april 2017 uw eerste oproep tot mobilisatie ontving. Uw inconsistente verklaringen hieromtrent doen dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van dit feit.

U verklaarde verder dat er waarschijnlijk nog twee of drie brieven werden gestuurd eind 2015 of begin 2016 op het adres van uw ouders. Vier oproepingsbrieven ontving u op uw eigen adres in het jaar 2017 en 2018 (CGVS V. (...) p. 8, 10). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (COI Focus, Oekraïne. De mobilisatiecampagnes, dd. 04/04/2018) blijkt echter dat de laatste mobilisatieronde afliep in augustus 2015. Het feit dat deze oproepingsbrieven die u in het kader van de mobilisatie zou ontvangen hebben, dateren van na de laatste mobilisatieronde en dus in tegenspraak zijn met de informatie waarover het CGVS beschikt, doet ernstige twijfels rijzen over de authenticiteit van deze brieven. Hierbij dient te worden opgemerkt dat Oekraïne gekenmerkt wordt door een hoge graad van corruptie – in de ranking van Transparency International staat Oekraïne op een 130ste plaats van 180 landen, en behaalt ze een score van 30 op een schaal waarbij 0 staat voor zeer corrupt en 100 voor niet-corrupt – wat verder afbreuk doet aan de bewijswaarde van deze documenten.

Aangezien uit informatie blijkt dat de mobilisatiecampagnes in 2015 werden beëindigd, lijkt het bijzonder onaannemelijk dat u in 2017 nog officiële oproepingen zou hebben gekregen voor de mobilisatie.

Bovendien zijn er nog een aantal andere vaststellingen die verder afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van uw bewering dat u in het kader van de mobilisatiecampagnes voor de strijd in Oost-Oekraïne zou zijn opgeroepen geweest.

Zo blijkt immers dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent de plaats waar u verbleef na het ontvangen van de oproepingsbrief in april 2017. Zo verklaarde u tijdens uw gehoor op de DVZ: "Mijn problemen zijn begonnen in april 2017, toen ik mijn eerste oproep tot mobilisatie heb gekregen. Ik heb me niet aangemeld en vanaf dat moment verbleef ik ondergedoken." (CGVS vragenlijst V. (...) nr. 3.5). Tijdens uw interview op het CGVS verklaarde u echter dat u de laatste dagen voor uw vertrek in mei 2017 gewoon op uw thuisadres heeft gewoond. U verklaarde uitdrukkelijk dat u nadat u de oproeping in april 2017 kreeg niet bent ondergedoken (CGVS V. (...) p. 5, 11). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid verklaarde u dat het niet mogelijk was dat u deze verklaringen op de DVZ had afgelegd (CGVS V. (...) p. 14). Deze uitleg volstaat echter niet voor het verklaren van vastgestelde discrepantie. Uw verklaringen werden u na afloop van het gesprek bij de DVZ voorgelezen en u verklaarde zich hiermee akkoord door het plaatsen van uw handtekening. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud bij

het CGVS verklaarde u ook dat uw verklaringen bij de DVZ, die u werden voorgelezen en waarvan u een kopie had meegekregen, correct waren genoteerd (CGVS I, p. 2) Het feit dat u dergelijke inconsistente verklaringen aflegt omtrent uw al dan niet onderduiken naar aanleiding van deze oproepingsbrief op uw eigen adres in april 2017, doet ten zeerste afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Verder is het zeer merkwaardig dat u verklaarde 'geen aandacht' te hebben besteed aan de oproepingsbrief voor de mobilisaties die u ontving na uw terugkeer naar Oekraïne in oktober 2017 (CGVS V. (...) p. 8). Deze reactie staat immers in schril contrast met uw gedrag na het ontvangen van de oproepingsbrief in april 2017. Zo verklaarde u dat u de oproeping ontving in april 2017 en hierna met de spoedprocedure een visum voor Polen aanvraag. Gezien uw visum werd uitgereikt op 4 april 2017 (zie administratief dossier), blijkt dan ook dat u Oekraïne met urgentie wou verlaten na het ontvangen van deze convocatie. Het is dan ook weinig geloofwaardig dat u geen aandacht zou hebben besteed aan de volgende oproepingsbrief, des te meer gezien uw partner N. (...) tot minder dan twee maand voor het ontvangen van deze convocatie nog werd lastig gevallen omwille van het feit dat u niet deelnam aan de oorlog (CGVS V. (...) p. 12).

Het is eveneens opmerkelijk dat u enerzijds beweerde dat er een massamobilisatie was op het moment dat u Oekraïne verliet in 2017, "waarbij iedereen werd meegenomen", waarbij lukraak mensen werden opgepikt van op openbare plaatsen (CGVS V. (...) p. 4, 9), maar anderzijds slechts één voorbeeld kon geven van iemand (een kennis) die net als u zou zijn opgeroepen geweest (CGVS V. (...) p. 10). Deze S. (...) had net als u de brieven genegeerd. U zou evenmin op de hoogte zijn wat er met deze man was gebeurd.

De opeenstapeling van bovenstaande vaststellingen met betrekking tot de convocatiebrieven die u zou ontvangen hebben, maakt dat er totaal geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde mobilisatie voor de strijd in Oost-Oekraïne.

U verklaarde tevens dat uw gezin bedreigd werd en dat uw dochter eind augustus 2018 voor enkele uren verdween waarna ze werd terug gevonden met een dreigbrief bij zich. U linkte deze feiten echter uitdrukkelijk aan uw weigering tot deelname aan de oorlog. Zo verklaarde u dat er geschreeuwd werd dat iedereen dienst doet, dus dat u dit ook moest doen (CGVS V. (...) p. 11). In de dreigbrief die uw dochter bij zich had toen ze gevonden werd zou tevens zijn geschreven dat zij verminkt zou worden indien u niet naar de oorlog zou gaan (CGVS V. (...) p. 13). U verklaarde dat u er bijna zeker van was dat de mensen die u bedreigden mensen van het militair commissariaat waren. U vermoedde dit omwille van het feit dat de convocaties en de vervolgingsfeiten zo kort op elkaar plaatsvonden (CGVS V. (...) p. 11, 13). Uw partner N. (...) zou daarenboven sommige mensen van het militair commissariaat herkend hebben, toen zij in burgerkledij langskwamen (CGVS V. (...) p. 11). U vertelde dat het eveneens mogelijk was dat uw vervolgers mensen waren die reeds hun dienst hadden gedaan, waren terug gekeerd en getraumatiseerd waren door wat zij meegemaakt hadden (CGVS V. (...) p. 11). U zou deze getraumatiseerde soldaten echter niet kennen, noch zou u weten waarom zij uw familie zouden viseren. U opperde dat het misschien kennissen waren van personen die bij het militair commissariaat werkten en reeds bij jullie waren langs geweest. Uit al deze verklaringen blijkt dan ook dat het motief achter deze feiten uw weigering tot deelname aan de oorlog was en dat u uw vervolgers aan het militaire commissariaat linkte. Zoals reeds eerder gesteld werd is het echter niet geloofwaardig dat u werd opgeroepen tot mobilisatie. Het is dan ook niet geloofwaardig dat u omwille van deze redenen problemen zou hebben gekend. U kan de context rond de vervolgingsfeiten dan ook niet aannemelijk maken.

Daarenboven dient opgemerkt te worden dat jullie geen enkel document neerleggen in verband met de vervolgingsfeiten die jullie zouden hebben meegemaakt. Zo blijkt uit de verklaringen van u en uw partner dat uw dochter een dreigbrief bij zich had toen ze werd terug gevonden. U zou deze brief niet gezien hebben noch zou u weten wat er met deze dreigbrief gebeurd is (CGVS V. (...) p. p. 13). N. (...) legde deze brief evenmin voor. U verklaarde verder dat uw partner N. (...) een klacht heeft ingediend naar aanleiding van de ontvoering van uw dochter. Deze klacht werd geregistreerd (CGVS V. (...) p. 13). U zou hier echter geen document van kunnen voorleggen, gezien er geen document werd gegeven. N. (...) verklaarde dat zij eveneens een klacht had ingediend naar aanleiding van het vandalisme en de dreigtelefoons (CGVS N. (...) p. 4). Van deze klacht(en) werden evenmin bewijsstukken voorgelegd. Indien jullie werkelijk gevisieerd werden door leden van het militair commissariaat en jullie hier effectief klacht voor hadden ingediend, kan echter wel verwacht worden dat jullie dit met documenten zouden kunnen staven. Deze documenten zouden bovendien kunnen aantonen in welke context deze vervolgingsfeiten zich afspeelden.

Als laatste dient opgemerkt te worden dat uw gedrag niet in overeenstemming is met de door u voorgehouden vrees. Zo verklaart u schrik te hebben dat u bij terugkeer naar Oekraïne naar de oorlog zou worden gestuurd (CGVS V. (...) p. 7). U zou oproepingsbrieven hebben gekregen en uw familie zou bedreigd zijn geweest. U verliet Oekraïne reeds in mei 2017 omdat u een oproepingsbrief had gekregen en omdat u wilde vermijden naar de oorlog te worden gestuurd (CGVS V. (...) p. 7-8). U verbleef toen

gedurende 6 maand in België. In deze periode werd N. (...) lastig gevallen en bedreigd omwille van u (CGVS V. (...) p. 9, 11). Toch liet u na een verzoek tot internationale bescherming in te dienen. U hoopte dat alles zou kalmeren (CGVS V. (...) p. 5). Sterker nog, nadat uw partner gedurende een maand geen problemen meer had gehad in Oekraïne, liet u zich door haar overtuigen terug te keren naar uw eerdere woonplaats (CGVS V. (...) p. 12). U verbleef hier een week, om Oekraïne opnieuw en halsoverkop te verlaten nadat u door twee militairen op straat werd aangewezen. Hoewel u Oekraïne omwille van dezelfde reden als eerst had ontvlucht, liet u na bij aankomst in België in oktober 2017 een verzoek tot internationale bescherming in te dienen. U verklaarde dat u een jaar wachtte met het indienen van uw verzoek omdat u hoopte dat alles zich zou normaliseren. U verklaarde dat u naar België was gekomen om hier "een tijdje af te wachten" (CGVS V. (...) p. 14). Deze uitleg volstaat niet. Gedurende het jaar dat u in België verbleef zou uw gezin immers opnieuw zijn bedreigd, zouden er opnieuw oproepingsbrieven op uw naam zijn gekomen. Het lijkt dan ook niet aannemelijk dat u zo lang wachtte met het indienen van een verzoek tot internationale bescherming, dat u naliët een verzoek in te dienen zelfs nadat uw gezin werd lastig gevallen en er opnieuw oproepingsbrieven werden gestuurd en dat u pas een maand nadat uw gezin in België aankwam (in augustus 2018) uw eerste verzoek tot internationale bescherming indiende. Van iemand met een gegronde vrees voor vervolging in zijn land van herkomst, kan immers verwacht worden dat hij al het mogelijke zou doen om bescherming in te roepen en te verkrijgen in het land waar hij aankomt. Het feit dat u zolang heeft gewacht om u op internationale bescherming te beroepen, vormt een belangrijke aanwijzing die uw ingeroepen vrees in bijzonder ernstige mate relativeert.

Gelet op dit alles is het niet aannemelijk dat er op heden in Oekraïne in hoofde van uw persoon een gegronde vrees voor vervolging zou bestaan, en kan u de vluchtelingenstatus dan ook niet toegekend worden. Evenmin maakt u aannemelijk een reëel risico op het lijden van ernstige schade te kennen zoals voorzien in artikel 48/4 § 2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Krivoy Rog (provincie Dnipropetrovsk) waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt. Hoewel er in de marge van het conflict in de Donbas af en toe gewelddadige incidenten gebeuren, bv. manifestaties die uitlopen op geweld of sporadische en kleinschalige aanslagen waarbij mogelijk een conflict-gerelateerd motief zou kunnen spelen, is er op het grondgebied van Oekraïne buiten de Donbas en de Krim immers géén sprake van militaire confrontaties of gevechtshandelingen, noch van een bezetting door niet-regeringsgebonden groeperingen.

De door u voorgelegde documenten veranderen niets aan bovenstaande conclusie. De reisпасpoorten die jullie voorlegden bevatten louter persoonsgegevens die in deze beslissing niet worden betwist. Het attest in verband met uw legerdienst zegt niets over uw beweerde vrees voor vervolging bij terugkeer. Zoals reeds eerder werd besproken zijn de door u voorgelegde oproepingsbrieven die allemaal dateren van 2017-2018 met grote waarschijnlijkheid vals (cfr. supra).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van F.N. (verzoekster) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Oekraïens staatsburger, geboren op (...) in Krivoy Rog, waar u gedurende uw hele leven hebt gewoond.

U heeft sinds ongeveer 10 jaar geleden een relatie met uw partner V.V. (...) (CGVS X O.V. X) en werd op 30 april 2011 moeder van uw dochter A.V. (...).

Het militair commissariaat wou uw partner verplichten om in de oorlog te gaan vechten. Noch u, noch uw partner wilden dit. Dit was de reden waarom V. (...) in 2017 naar België vertrok. U en uw dochter bleven achter in Oekraïne. Na enige tijd waren er geen oproepingsbrieven meer en besloot u V. (...) in België te gaan ophalen. In oktober 2017 reisden u en uw dochter naar België. Jullie bleven hier een week bij V. (...). Hierna keerden jullie alle drie terug naar jullie woonplaats in Oekraïne.

Na jullie terugkeer in Oekraïne ontvingen jullie opnieuw een oproepingsbrief. Op een gegeven moment vluchtte uw partner weg omdat hij een militair konvooi voor jullie huis had zien staan. V. (...) verliet Oekraïne opnieuw na dit voorval.

Na het vertrek van uw partner kwamen verschillende keren personen van het militair commissariaat langs bij jullie thuis. Zij waren op zoek naar V. (...). Regelmatig werd er 's nachts op de deur geklopt, werden verbrande kranten in uw brievenbus gestoken, werd u op uw GSM gebeld, werd er geroepen en geschreeuwd over de oorlog, werden er briefjes op de deur geplakt met beledigingen,... Eenmalig kwam de wijkpatrouille bij u thuis langs. Toen u echter bij de politie langs ging en uw vermoeden uitsprak dat oud-strijders uit de oorlog achter deze incidenten zaten, werd u niet verder geholpen en beschuldigd van laster. U verbleef gedurende enkele periodes bij uw ouders, vrienden,... om te ontsnappen aan de druk. Eenmaal werd u op straat beledigd door mensen van het militair commissariaat. In april en mei 2018 kwamen er opnieuw convocaties voor uw man. Op 13 augustus 2018 verdween uw dochter toen zij buiten verstoppertje aan het spelen was. U werd gebeld door een man die u zei dat alle kinderen van separatisten vernietigd moesten worden. U verwittigde de politie, die ter plaatse kwam. Enkele uren later werd uw dochter terug gevonden, met een dreigbrief.

U verwittigde uw partner V. (...) van wat er gebeurd was. Deze zei u dat u Oekraïne diende te verlaten.

U verliet Oekraïne met het vliegtuig in augustus 2018 en kwam op 17 augustus 2018 aan in België. U en uw partner dienden samen een verzoek tot internationale bescherming in op 21 september 2018.

Ter staving van jullie verzoek legden jullie volgende documenten voor: de reisпасpoorten van u, uw partner V. (...) en uw dochter, een attest waaruit blijkt dat V. (...) zijn legerdienst heeft gedaan en vier originele oproepingsbrieven voor mobilisatie.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd werden en dat u in de gegeven omstandigheden kon voldoen aan uw verplichtingen.

U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als uw partner V.V. (...) (CGVS X, O.V. X) (CGVS N. (...) p. 4). In het kader van het door hem ingediende verzoek tot internationale bescherming is het CGVS overgegaan tot een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bijgevolg kan in uw hoofde dezelfde beslissing worden genomen.

De beslissing van uw partner werd als volgt gemotiveerd:

"Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd werden en dat u in de gegeven omstandigheden kon voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest bij terugkeer naar Oekraïne gemobiliseerd te worden voor het leger. U ontving een 6 tot 7-tal oproepingsbrieven in het kader van de mobilisatie van reservisten. Verder verklaarde u dat uw gezin

bedreigd werd door mensen van het militair commissariaat omwille van het feit dat u niet zou deelnemen/hebben deelgenomen aan de gevechten in de oorlog in Oost-Oekraïne.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Er kan immers geen geloof gehecht worden aan het feit dat u vervolging zou dienen te vrezen omwille van oproepingen die u kreeg in het kader van de mobilisatiecampagnes voor de strijd in Oost-Oekraïne, noch aan het feit dat u omwille hiervan bedreigd zou zijn geweest.

Vooreerst blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (COI Focus. OEKRAÏNE. Toestand van het gewapende conflict in het oosten na de akkoorden van Minsk II. Cedoca. 20 mei 2016), dat de aard en de intensiteit van het conflict in het oosten van Oekraïne aanzienlijk geëvolueerd zijn sinds het begin van de vijandelijkheden in de lente van 2014. De vredesakkoorden van Minsk (Minsk II) van 12 februari 2015 voorzagen in een volledig staakt-het-vuren vanaf 15 februari 2016, met een terugtrekking van de zware wapens aan beide kanten en de oprichting van een bufferzone. Volgens verschillende bronnen leidden de akkoorden van Minsk sinds eind 2015, begin 2016 tot een aanzienlijke vermindering van de vijandelijkheden in het oosten van Oekraïne. Hoewel er nog sporadische incidenten, lokaal en op zichzelf staand, plaatsvinden, kunnen we over het algemeen spreken over een aanzienlijke de-escalatie van het conflict. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, had deze veranderende context ook gevolgen voor het beleid van de Oekraïense regering met betrekking tot de (gedeeltelijke) mobilisatie van de reservisten ter versterking van de Oekraïense gewapende troepen (COI Focus. OEKRAÏNE. De mobilisatiecampagnes. dd. 04/04/2018). Sinds het begin van het conflict in 2014 tot half 2015 vonden er zes mobilisatiegolven plaats, waarvan de laatste eindigde in augustus 2015. In maart 2016 begon de demobilisatie van de rekruten van de vierde golf. In verband met een eventuele nieuwe mobilisatiegolf verklaarde de Oekraïense president Poroshenko op 16 april 2016 dat er in 2016 eventueel een nieuwe mobilisatie zou kunnen worden georganiseerd maar dat de mobilisatie zich dan zou beperken tot één golf. Hoewel militaire bronnen op 18 april 2016 meldden dat een nieuwe mobilisatiegolf van ongeveer 5.000 tot 10.000 reservisten "in voorbereiding was", kondigde president Poroshenko op 24 april 2016 aan dat de nieuwe mobilisatiegolf voor onbepaalde duur was "uitgesteld", hoofdzakelijk wegens een aanzienlijke stijging van het aantal personen dat zich als vrijwilliger bij de gewapende troepen aanmeldde. Sinds het begin van het jaar zouden 20.000 personen zich hebben ingeschreven om bij het leger te gaan, omdat ze werden aangetrokken door hogere salarissen. Poroshenko verwees naar de voordelen van de soldaten die onder contract worden aangeworven. De Oekraïense autoriteiten drukten ook herhaaldelijk de wens uit, het leger te professionaliseren en de mobilisatie alleen als "reserve" in geval van nood te gebruiken. Begin augustus 2016 kondigde de Oekraïense staf aan dat hij "afziet van de volgende mobilisatie". Op 14 december 2016 kondigde Poroshenko aan dat de mobilisatie volledig stopgezet was en dat zich enkel contractuele vrijwilligers aan het front bevinden. In februari 2017 herhaalde Poroshenko dat er geen nieuwe mobilisatie zal komen in Oekraïne (COI Focus. OEKRAÏNE. De mobilisatiecampagnes. dd. 04/04/2018).

In deze context verklaart u dat u vreest naar het Oekraïense leger te worden gestuurd en hebt u om die reden uw land ontvlucht.

U vertelde dat u een eerste oproeping tot mobilisatie ontving in de lente van het jaar 2015 op het adres van uw ouders (CGVS V. (...) p. 8). Het is echter zeer opmerkelijk dat u niets over deze convocatie vermeldde tijdens uw gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Zo verklaarde u dat tijdens het overlopen van de CGVS vragenlijst: "Mijn problemen zijn begonnen in april 2017, toen ik mijn eerste oproep tot mobilisatie heb gekregen." (CGVS vragenlijst V. (...) nr. 3.5). Uit de verklaringen die u aflegde tijdens uw gehoor op het CGVS bleek echter dat u reeds in 2015 een eerste oproeping kreeg tot mobilisatie, weliswaar op het adres van uw ouders. Geconfronteerd met deze inconsistentie, verklaarde u dat u tijdens uw gehoor op de DVZ enkel gevraagd werd te vertellen over het ogenblik waarop u het land heeft verlaten (CGVS V. (...) p. 14). Deze verklaring volstaat echter niet, gezien u immers uitdrukkelijk vermeldde dat u in april 2017 uw eerste oproep tot mobilisatie ontving. Uw inconsistente verklaringen hieromtrent doen dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van dit feit.

U verklaarde verder dat er waarschijnlijk nog twee of drie brieven werden gestuurd eind 2015 of begin 2016 op het adres van uw ouders. Vier oproepingsbrieven ontving u op uw eigen adres in het jaar 2017 en 2018 (CGVS V. (...) p. 8, 10). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (COI Focus, Oekraïne. De mobilisatiecampagnes, dd. 04/04/2018) blijkt echter dat de laatste mobilisatieronde afliep in augustus 2015. Het feit dat deze oproepingsbrieven die u in het kader van de mobilisatie zou ontvangen hebben, dateren van na de laatste mobilisatieronde en dus in tegenspraak zijn met de informatie waarover het CGVS beschikt, doet ernstige twijfels rijzen over de authenticiteit van deze brieven. Hierbij dient te worden opgemerkt dat Oekraïne gekenmerkt wordt door een hoge graad van corruptie – in de ranking van Transparency International staat Oekraïne op een 130ste plaats van 180 landen, en behaalt

ze een score van 30 op een schaal waarbij 0 staat voor zeer corrupt en 100 voor niet-corrupt – wat verder afbreuk doet aan de bewijswaarde van deze documenten.

Aangezien uit informatie blijkt dat de mobilisatiecampagnes in 2015 werden beëindigd, lijkt het bijzonder onaannemelijk dat u in 2017 nog officiële oproepingen zou hebben gekregen voor de mobilisatie.

Bovendien zijn er nog een aantal andere vaststellingen die verder afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van uw bewering dat u in het kader van de mobilisatiecampagnes voor de strijd in Oost-Oekraïne zou zijn opgeroepen geweest.

Zo blijkt immers dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent de plaats waar u verbleef na het ontvangen van de oproepingsbrief in april 2017. Zo verklaarde u tijdens uw gehoor op de DVZ: “Mijn problemen zijn begonnen in april 2017, toen ik mijn eerste oproep tot mobilisatie heb gekregen. Ik heb me niet aangemeld en vanaf dat moment verbleef ik ondergedoken.” (CGVS vragenlijst V. (...) nr. 3.5). Tijdens uw interview op het CGVS verklaarde u echter dat u de laatste dagen voor uw vertrek in mei 2017 gewoon op uw thuisadres heeft gewoond. U verklaarde uitdrukkelijk dat u nadat u de oproeping in april 2017 kreeg niet bent ondergedoken (CGVS V. (...) p. 5, 11). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid verklaarde u dat het niet mogelijk was dat u deze verklaringen op de DVZ had afgelegd (CGVS V. (...) p. 14). Deze uitleg volstaat echter niet voor het verklaren van vastgestelde discrepantie. Uw verklaringen werden u na afloop van het gesprek bij de DVZ voorgelezen en u verklaarde zich hiermee akkoord door het plaatsen van uw handtekening. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde u ook dat uw verklaringen bij de DVZ, die u werden voorgelezen en waarvan u een kopie had meegekregen, correct waren genoteerd (CGVS I, p. 2). Het feit dat u dergelijke inconsistente verklaringen aflegt omtrent uw al dan niet onderduiken naar aanleiding van deze oproepingsbrief op uw eigen adres in april 2017, doet ten zeerste afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Verder is het zeer merkwaardig dat u verklaarde ‘geen aandacht’ te hebben besteed aan de oproepingsbrief voor de mobilisaties die u ontving na uw terugkeer naar Oekraïne in oktober 2017 (CGVS V. (...) p. 8). Deze reactie staat immers in schril contrast met uw gedrag na het ontvangen van de oproepingsbrief in april 2017. Zo verklaarde u dat u de oproeping ontving in april 2017 en hierna met de spoedprocedure een visum voor Polen aanvroeg. Gezien uw visum werd uitgereikt op 4 april 2017 (zie administratief dossier), blijkt dan ook dat u Oekraïne met urgentie wou verlaten na het ontvangen van deze convocatie. Het is dan ook weinig geloofwaardig dat u geen aandacht zou hebben besteed aan de volgende oproepingsbrief, des te meer gezien uw partner N. (...) tot minder dan twee maand voor het ontvangen van deze convocatie nog werd lastig gevallen omwille van het feit dat u niet deelnam aan de oorlog (CGVS V. (...) p. 12).

Het is eveneens opmerkelijk dat u enerzijds beweerde dat er een massamobilisatie was op het moment dat u Oekraïne verliet in 2017, “waarbij iedereen werd meegenomen”, waarbij lukraak mensen werden opgepikt van op openbare plaatsen (CGVS V. (...) p. 4, 9), maar anderzijds slechts één voorbeeld kon geven van iemand (een kennis) die net als u zou zijn opgeroepen geweest (CGVS V. (...) p. 10). Deze S. (...) had net als u de brieven genegeerd. U zou evenmin op de hoogte zijn wat er met deze man was gebeurd.

De opeenstapeling van bovenstaande vaststellingen met betrekking tot de convocatiebrieven die u zou ontvangen hebben, maakt dat er totaal geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde mobilisatie voor de strijd in Oost-Oekraïne.

U verklaarde tevens dat uw gezin bedreigd werd en dat uw dochter eind augustus 2018 voor enkele uren verdween waarna ze werd terug gevonden met een dreigbrief bij zich. U linkte deze feiten echter uitdrukkelijk aan uw weigering tot deelname aan de oorlog. Zo verklaarde u dat er geschreeuwd werd dat iedereen dienst doet, dus dat u dit ook moest doen (CGVS V. (...) p. 11). In de dreigbrief die uw dochter bij zich had toen ze gevonden werd zou tevens zijn geschreven dat zij verminkt zou worden indien u niet naar de oorlog zou gaan (CGVS V. (...) p. 13). U verklaarde dat u er bijna zeker van was dat de mensen die u bedreigden mensen van het militair commissariaat waren. U vermoedde dit omwille van het feit dat de convocaties en de vervolgingsfeiten zo kort op elkaar plaatsvonden (CGVS V. (...) p. 11, 13). Uw partner N. (...) zou daarenboven sommige mensen van het militair commissariaat herkend hebben, toen zij in burgerkledij langskwamen (CGVS V. (...) p. 11). U vertelde dat het eveneens mogelijk was dat uw vervolgers mensen waren die reeds hun dienst hadden gedaan, waren terug gekeerd en getraumatiseerd waren door wat zij meegemaakt hadden (CGVS V. (...) p. 11). U zou deze getraumatiseerde soldaten echter niet kennen, noch zou u weten waarom zij uw familie zouden viseren. U opperde dat het misschien kennissen waren van personen die bij het militair commissariaat werkten en reeds bij jullie waren langs geweest. Uit al deze verklaringen blijkt dan ook dat het motief achter deze feiten uw weigering tot deelname aan de oorlog was en dat u uw vervolgers aan het militaire commissariaat linkte. Zoals reeds eerder gesteld werd is het echter niet geloofwaardig dat u werd opgeroepen tot mobilisatie. Het is dan ook niet geloofwaardig dat u omwille van deze redenen problemen zou hebben gekend. U kan de context rond de vervolgingsfeiten dan ook niet aannemelijk maken.

Daarenboven dient opgemerkt te worden dat jullie geen enkel document neerleggen in verband met de vervolgingsfeiten die jullie zouden hebben meegemaakt. Zo blijkt uit de verklaringen van u en uw partner dat uw dochter een dreigbrief bij zich had toen ze werd terug gevonden. U zou deze brief niet gezien hebben noch zou u weten wat er met deze dreigbrief gebeurd is (CGVS V. (...) p. 13). N. (...) legde deze brief evenmin voor. U verklaarde verder dat uw partner N. (...) een klacht heeft ingediend naar aanleiding van de ontvoering van uw dochter. Deze klacht werd geregistreerd (CGVS V. (...) p. 13). U zou hier echter geen document van kunnen voorleggen, gezien er geen document werd gegeven. N. (...) verklaarde dat zij eveneens een klacht had ingediend naar aanleiding van het vandalisme en de dreigtelefoons (CGVS N. (...) p. 4). Van deze klacht(en) werden evenmin bewijsstukken voorgelegd. Indien jullie werkelijk gevisieerd werden door leden van het militair commissariaat en jullie hier effectief klacht voor hadden ingediend, kan echter wel verwacht worden dat jullie dit met documenten zouden kunnen staven. Deze documenten zouden bovendien kunnen aantonen in welke context deze vervolgingsfeiten zich afspeelden.

Als laatste dient opgemerkt te worden dat uw gedrag niet in overeenstemming is met de door u voorgehouden vrees. Zo verklaart u schrik te hebben dat u bij terugkeer naar Oekraïne naar de oorlog zou worden gestuurd (CGVS V. (...) p. 7). U zou oproepingsbrieven hebben gekregen en uw familie zou bedreigd zijn geweest. U verliet Oekraïne reeds in mei 2017 omdat u een oproepingsbrief had gekregen en omdat u wilde vermijden naar de oorlog te worden gestuurd (CGVS V. (...) p. 7-8). U verbleef toen gedurende 6 maand in België. In deze periode werd N. (...) lastig gevallen en bedreigd omwille van u (CGVS V. (...) p. 9, 11). Toch liet u na een verzoek tot internationale bescherming in te dienen. U hoopte dat alles zou kalmeren (CGVS V. (...) p. 5). Sterker nog, nadat uw partner gedurende een maand geen problemen meer had gehad in Oekraïne, liet u zich door haar overtuigen terug te keren naar uw eerdere woonplaats (CGVS V. (...) p. 12). U verbleef hier een week, om Oekraïne opnieuw en halsoverkop te verlaten nadat u door twee militairen op straat werd aangewezen. Hoewel u Oekraïne omwille van dezelfde reden als eerst had ontvlucht, liet u na bij aankomst in België in oktober 2017 een verzoek tot internationale bescherming in te dienen. U verklaarde dat u een jaar wachtte met het indienen van uw verzoek omdat u hoopte dat alles zich zou normaliseren. U verklaarde dat u naar België was gekomen om hier "een tijdje af te wachten" (CGVS V. (...) p. 14). Deze uitleg volstaat niet. Gedurende het jaar dat u in België verbleef zou uw gezin immers opnieuw zijn bedreigd, zouden er opnieuw oproepingsbrieven op uw naam zijn gekomen. Het lijkt dan ook niet aannemelijk dat u zo lang wachtte met het indienen van een verzoek tot internationale bescherming, dat u niet een verzoek in te dienen zelfs nadat uw gezin werd lastig gevallen en er opnieuw oproepingsbrieven werden gestuurd en dat u pas een maand nadat uw gezin in België aankwam (in augustus 2018) uw eerste verzoek tot internationale bescherming indiende. Van iemand met een gegronde vrees voor vervolging in zijn land van herkomst, kan immers verwacht worden dat hij al het mogelijke zou doen om bescherming in te roepen en te verkrijgen in het land waar hij aankomt. Het feit dat u zolang heeft gewacht om u op internationale bescherming te beroepen, vormt een belangrijke aanwijzing die uw ingeroepen vrees in bijzonder ernstige mate relateert.

Gelet op dit alles is het niet aannemelijk dat er op heden in Oekraïne in hoofde van uw persoon een gegronde vrees voor vervolging zou bestaan, en kan u de vluchtelingenstatus dan ook niet toegekend worden. Evenmin maakt u aannemelijk een reëel risico op het lijden van ernstige schade te kennen zoals voorzien in artikel 48/4 § 2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende

gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Krivoy Rog (provincie Dnipropetrovsk) waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt. Hoewel er in de marge van het conflict in de Donbas af en toe gewelddadige incidenten gebeuren, bv. manifestaties die uitlopen op geweld of sporadische en kleinschalige aanslagen waarbij mogelijk een conflict-gerelateerd motief zou kunnen spelen, is er op het grondgebied van Oekraïne buiten de Donbas en de Krim immers géén sprake van militaire confrontaties of gevechtshandelingen, noch van een bezetting door niet-regeringsgebonden groeperingen.

De door u voorgelegde documenten veranderen niets aan bovenstaande conclusie. De reispaspoorten die jullie voorlegden bevatten louter persoonsgegevens die in deze beslissing niet worden betwist. Het attest in verband met uw legerdienst zegt niets over uw beweerde vrees voor vervolging bij terugkeer. Zoals reeds eerder werd besproken zijn de door u voorgelegde oproepingsbrieven die allemaal dateren van 2017-2018 met grote waarschijnlijkheid vals (cfr. supra)."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekende partijen stellen in hun enig middel dat een manifeste appreciatiefout werd begaan en beroepen zich op de schending van "artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, van artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 16 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het CGVS."

Zij verwijzen naar artikel 48/6, § 5 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), stellen dat het onderzoek *in casu* niet voldeed en geven aan dat verweerder telkens de voor hen meest nadelige interpretatie hanteerde.

Verzoekende partijen betogen vooreerst dat de notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker niet werden ondertekend door de *protection officer*. Nochtans vormt dit een wezenlijke formaliteit en wordt dit voorgeschreven door artikel 16 van het voormelde KB van 11 juli 2003 (PR CGVS). Bij gebreke van deze handtekening, hebben de notities geen bewijskracht met betrekking tot hun inhoud en kan de Raad de verklaringen van verzoeker niet verifiëren.

Verzoekende partijen stellen dat verzoeker weigert om naar Oekraïne terug te keren en er te worden gedwongen om positief te reageren op een mobilisatie omdat hij geen mensen wil doden en niet tegen zijn eigen volk wil vechten. Zij wijzen op de sancties op insubordinatie en desertie in Oekraïne en voeren een betoog inzake (rechtspraak en informatie over) de slechte detentieomstandigheden aldaar.

Verzoekende partijen betwisten vervolgens dat de laatste mobilisatieronde in Oekraïne afliep in augustus 2015. Volgens hen liep de laatste mobilisatieronde af in 2018. Ter staving verwijzen zij naar een aantal persartikels. Verder brengen verzoekende partijen een aantal YouTube-video's bij. Deze bewijzen volgens hen dat er in 2017 en 2018 mobilisatiecampagnes hebben plaatsgevonden in Oekraïne. Volgens verzoekende partijen toont dit aan dat de informatie van het CGVS onvolledig is. Het is dan ook zeer waarschijnlijk dat verzoeker ook na de zogenaamde laatste mobilisatie van 2015 nog oproepingsbrieven heeft ontvangen. Waar gemotiveerd wordt dat valse documenten ingevolge de corruptie in Oekraïne verkrijgbaar zijn, bevestigen verzoekende partijen dat zij ter goeder trouw zijn. "Bovendien ontslaat het loutere feit dat er in Oekraïne sprake is van corruptie het CGVS niet van de verplichting om de authenticiteit van de oproepingsbrieven te onderzoeken. Deze oproepingsbrieven omvatten met name de plaats van samenkomst, de naam van de commissaris die de oproepingsbrief heeft geschreven, en de naam van zijn politiebureau. Er waren dus voldoende gegevens over deze oproepingsbrieven om het CGVS in staat te stellen de authenticiteit ervan te verifiëren."

Verzoekende partijen betogen vervolgens dat over de aanvang van verzoekers problemen een misverstand is gerezen bij de DVZ. *“Op de DVZ dacht verzoeker dat hij alleen moest praten over de gebeurtenissen die direct voorafgingen aan zijn definitieve vlucht uit Oekraïne. Het was in 2017 dat hij zijn eerste oproepingsbrief op zijn eigen adres kreeg. Voorheen werden de oproepingsbrieven altijd op het adres van zijn ouders gestuurd.”*

Over de vraag of verzoeker al dan niet onderdook, doen verzoekende partijen gelden:

“In werkelijkheid betekende Meneer V. (...) eenvoudigweg dat hij zich na ontvangst van deze oproepingsbrief in april 2017 niet meer op openbare plaatsen moest ophouden waar veel mobilisatieacties plaatsvonden. Hij is discreet geweest, zonder van huis te veranderen.”

Verzoeker was toen hij na zijn terugkeer naar Oekraïne een nieuwe oproepingsbrief ontving weldegelijk zeer bang. Daarom aarzelde hij niet om snel daarna zijn land te verlaten, wanneer soldaten hem op straat aanwezen.

Verzoekende partijen leggen verder nieuwe stukken neer ter staving van hun verzoek. Het gaat om de artikelen in de Oekraïense wet op de mobilisatie van reservisten (gewijzigd op 1 januari 2019) en om twee certificaten van deelname aan de oorlog in 2018 van twee bekenden/buurtgenoten van verzoeker. Deze personen werden opgeroepen net zoals verzoeker.

Verzoekende partijen gaan vervolgens in op het verwijt dat zij hun verzoek om internationale bescherming laattijdig hebben ingediend. Zij geven daarbij aan:

“Hun land definitief verlaten is geen beslissing die lichtvaardig moet worden genomen, vooral wanneer er ook kinderen bij betrokken zijn. Verzoekers hebben hun verzoek ingediend toen zij zich realiseerden dat ze geen andere keuze hadden, en dat ze nooit meer naar Oekraïne moeten terugkeren om hun leven te redden. Het feit dat Meneer V. (...) en Mevrouw F. (...) zorgvuldig hebben nagedacht voor hun verzoek tot internationale bescherming in te dienen is op geen enkele wijze een relevante factor om te concluderen dat er geen gegronde vrees bestaat van hun kant in geval van terugkeer naar hun land van herkomst. Bovendien hebben verzoeksters hun verzoek slechts één maand na de aankomst van mevrouw en haar dochter ingediend, wat niet abnormaal lang is.”

Waar hen verweten wordt dat zij een aantal elementen van hun relaas niet staven, wijzen verzoekende partijen op de inhoud van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet en stellen zij:

“Uit de verslagen van de hoorzittingen in het administratieve dossier blijkt dat verzoeksters elkaar niet hebben tegengesproken over essentiële elementen van hun verzoek, zoals de verwerende partij beweert, en dat zij in staat waren om alle vragen te beantwoorden, zodat hun verklaringen als plausibel en consistent moeten worden beschouwd en hun geloofwaardigheid moet worden aangetoond. Er is geen tegenspraak tussen de opmerkingen van Meneer V. (...) en die van Mevrouw F. (...). Bovendien probeerden verzoekers hun relaas te onderbouwen door een grote hoeveelheid van bewijzen te leveren met betrekking tot de mobilisatiecampagnes in Oekraïne.”

Vervolgens gaan verzoekende partijen in op de veiligheidssituatie in Oekraïne. Zij wijzen op een recentere COI Focus dienaangaande, met name deze van 19 februari 2019, en citeren hieruit een passage. Eveneens halen verzoekende partijen nog andere recente informatie aan waaruit blijkt dat de situatie in Oekraïne niet is verbeterd. *“Er zijn met name bombardementen, verschillende doden en gewonden als gevolg van schendingen van het staakt-het-vuren door Russische bezettingsmachten en militanten met het gebruik van wapens die door de Minsk-akkoorden verboden zijn, alsook over de versterking door Rusland van haar militaire eenheden nabij de Oekraïense grens:*

(...)

Deze recente informatie, waaruit blijkt dat het geweld in Oekraïne is verergerd, werd door de verwerende partij niet in aanmerking genomen. Deze informatie is echter ook relevant voor de beoordeling van het risico dat Meneer V. (...) in geval van terugkeer naar Oekraïne wordt gemobiliseerd. In het licht van deze elementen moeten de bestreden beslissingen ten minste nietig worden verklaard wegens aanvullende onderzoeksmaatregelen.”

2.2. Verzoekende partijen vragen op basis van het voorgaande in hoofddorde om aan hen de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. In ondergeschikte orde vragen zij om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.3. Ter staving van hun betoog, voegen verzoekende partijen de volgende stukken bij het verzoekschrift:

“4. UNHCR, *“The Guidelines on International Protection No. 10 : Claims to Refugee Status related to Military Service within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees”*, 12 november 2014 (...).

5. La Croix, « *Dans les prisons d'Ukraine, des conditions désastreuses et peu de progrès* », 31 juli 2018, (...)

6. Libération, *“En Ukraine, Porochenko passé à l'offensive”*, 26 november 2018 (...).

7. Kyiv post, « *Ukraine calls up first wave of reserve soldiers to reinforce Ukraine's defenses* », 3 december 2018 (...).

8. Kyiv post, « *NSDC instructs Defense Ministry, General Staff of Ukraine's Armed Forces to take steps for limited mobilization* », 26 november 2018 (...).

9. De artikelen van de Oekraïense wet op de mobilisatie van reservisten (gewijzigd op 1 januari 2019).

10. Twee certificaten die de deelname aan de oorlog in 2018 van twee bekenden/buurtgenoten van verzoekers bevestigen.

11. COI Focus. OEKRAÏNE. Veiligheidssituatie Oekraïne uitgezonderd de Krim van 19 februari 2019 (...).

12. United Nations - Meetings coverage and press releases, « *Senior Officials Urge Steps to Make Eastern Ukraine Ceasefire Irreversible, Telling Security Council Minsk Accords Remain Largely Unimplemented* », 12 februari 2019 (...).

13. Global Risk Insights, « *The Ukraine conflict in 2019 : Prospects for de de-escalation look remote* », 3 januari 2019 (...).

14. Sta-pal, « *Rusland opent nieuwe fronten en balanceert bewust op de rand van een oorlog* », 6 december 2018 (...).

15. EU observer, « *Russia opens third front in war on Ukraine* », 26 november 2018 (...)

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

Verzoekende partijen leggen per e-mail en ter terechtzitting door middel van aanvullende nota's nieuwe elementen neer (rechtsplegingsdossier, stukken 8 en 10).

Het gaat vooreerst om een transcriptie van de YouTube-video's die in het verzoekschrift werden aangehaald en die ervan getuigen dat mannen op straat worden meegenomen, gedwongen worden gerekruteerd voor het leger en als reservisten worden aangenomen. Daarnaast betreft het een krantenartikel over een recent wetsvoorstel dat het mogelijk maakt om reservisten te bellen zonder mobilisatie, verschillende artikelen over soldaten die in de strijd stierven in Oekraïne, een verklaring van verzoeker waarin deze duidelijk uitlegt waarom hij niet eerder om internationale bescherming vroeg.

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Verzoekende partijen trachten in hun aanvullende nota's aan de hand van een verklaring van verzoeker een aantal van de in de bestreden beslissing opgenomen motieven, met name deze inzake de laattijdigheid van hun verzoek om internationale bescherming, te weerleggen en een aantal bijkomende verklaringen af te leggen.

Dient in deze echter te worden gewezen op artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet. Krachtens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet dient het verzoekschrift de middelen te bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. De uiteenzetting van een “middel” vereist daarbij dat de geschonden geachte rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid, alsook de wijze waarop die regel of dat beginsel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden.

Verzoekende partijen kunnen de mogelijkheid om overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in te dienen niet aanwenden om, dit zonder hierover nieuwe elementen aan te reiken, bijkomende middelen aan te voeren, argumenten op te werpen tegen de in de bestreden beslissing opgenomen motieven en bijkomende verklaringen af te leggen.

In artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, wordt namelijk bepaald:

“De partijen kunnen hem tot de sluiting der debatten door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen ter kennis brengen. Onverminderd het in artikel 39/60 bedoelde verbod, beperkt de aanvullende nota zich tot deze nieuwe elementen, op straffe van het uit de debatten weren van de

aanvullende nota wat het overige betreft. Niet in de aanvullende nota vervatte nieuwe elementen worden ambtshalve uit de debatten geweerd.”

Artikel 39/60 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De procedure is schriftelijk.

De partijen en hun advocaat mogen ter terechtzitting hun opmerkingen mondeling voordragen. Geen andere middelen mogen worden aangevoerd dan die welke in het verzoekschrift of in de nota uiteengezet zijn.”

Gezien blijkens het tweede lid van artikel 39/60 van de Vreemdelingenwet door verzoekende partijen geen andere middelen mogen worden aangevoerd dan die welke in het verzoekschrift zijn uiteengezet, gezien de aanvullende nota's zich dienen te beperken tot de hiermede ter kennis gebrachte nieuwe elementen en gezien verzoekende partijen middels het onderhavige verzoekschrift dienaangaande het nodige betoog hadden kunnen en moeten voeren, wordt met de argumentatie die zij in hun aanvullende nota opnemen om de laattijdigheid van hun verzoek om internationale bescherming te verklaren en met hun bijkomende verklaringen verder geen rekening gehouden en worden deze ambtshalve uit de debatten geweerd.

4.2. Verzoekende partijen beroepen zich op de schending van artikel 16 PR CGVS. Dient echter te worden vastgesteld dat hun betoog in dit kader kennelijk feitelijke grondslag mist. Een eenvoudige lezing van het administratief dossier leert immers dat de notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, dit in tegenstelling met wat verzoekende partijen doen uitschijnen, weldegelijk werden ondertekend door de *protection officer* (administratief dossier verzoeker, notities van het persoonlijk onderhoud, p.17). Dat de notities van verzoekers persoonlijk onderhoud omdat deze niet werden ondertekend geen bewijskracht zouden hebben, kan dan ook niet worden gevolgd.

In dit kader dient bovendien erop te worden gewezen dat uit stukken 6 en 7 in het administratief dossier van verzoeker blijkt dat verzoeker een kopie van de notities van zijn persoonlijk onderhoud vroeg en ontving. Verzoeker maakte over de kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud vervolgens geen enkele opmerking over aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Dient in dit kader te worden gewezen op de inhoud van artikel 57/5^{quater}, § 3 van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig het eerste lid van deze bepaling, kan de verzoeker om internationale bescherming of zijn advocaat opmerkingen over de kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud bezorgen aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Overeenkomstig het tweede lid van deze bepaling worden deze opmerkingen schriftelijk en in de proceduretaal aan de commissaris-generaal meegedeeld. Overeenkomstig het vijfde lid van deze bepaling, wordt de verzoeker om internationale bescherming geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud wanneer op de werkdag voor het nemen van de beslissing in verband met het verzoek om internationale bescherming geen enkele opmerking de commissaris-generaal heeft bereikt. Gezien verzoeker omtrent de notities van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS geen enkele opmerking overmaakte aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wordt hij geacht in te stemmen met de inhoud van deze verslagen en kan hij heden niet voorhouden dat deze inhoud geen waarde zou hebben.

4.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen deze motieven kennen en aan inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

4.4. In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen aanvechten noch betwisten waar terecht gemotiveerd wordt dat in hunner hoofde geen bijzonder procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

4.5. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen in hetgeen volgt voor het overige ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partijen al dan niet voldoen aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

4.6. Verzoekende partijen stellen hun land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omdat verzoeker werd gemobiliseerd doch niet wenst deel te nemen aan de gewapende strijd in Oekraïne.

Zowel de ernst, de oprechtheid als de geloofwaardigheid van deze beweerde vrees worden echter op fundamentele wijze ondermijnd door het bijzonder laattijdige karakter van het door verzoekende partijen ingediende verzoek om internationale bescherming. In dit kader wordt in de bestreden beslissingen met recht gemotiveerd:

“Als laatste dient opgemerkt te worden dat uw gedrag niet in overeenstemming is met de door u voorgehouden vrees. Zo verklaart u schrik te hebben dat u bij terugkeer naar Oekraïne naar de oorlog zou worden gestuurd (CGVS V. (...) p. 7). U zou oproepingsbrieven hebben gekregen en uw familie zou bedreigd zijn geweest. U verliet Oekraïne reeds in mei 2017 omdat u een oproepingsbrief had gekregen en omdat u wilde vermijden naar de oorlog te worden gestuurd (CGVS V. (...) p. 7-8). U verbleef toen gedurende 6 maand in België. In deze periode werd N. (...) lastig gevallen en bedreigd omwille van u (CGVS V. (...) p. 9, 11). Toch liet u na een verzoek tot internationale bescherming in te dienen. U hoopte dat alles zou kalmeren (CGVS V. (...) p. 5). Sterker nog, nadat uw partner gedurende een maand geen problemen meer had gehad in Oekraïne, liet u zich door haar overtuigen terug te keren naar uw eerdere woonplaats (CGVS V. (...) p. 12). U verbleef hier een week, om Oekraïne opnieuw en halsoverkop te verlaten nadat u door twee militairen op straat werd aangewezen. Hoewel u Oekraïne omwille van dezelfde reden als eerst had ontvlucht, liet u na bij aankomst in België in oktober 2017 een verzoek tot internationale bescherming in te dienen. U verklaarde dat u een jaar wachtte met het indienen van uw verzoek omdat u hoopte dat alles zich zou normaliseren. U verklaarde dat u naar België was gekomen om hier “een tijdje af te wachten” (CGVS V. (...) p. 14). Deze uitleg volstaat niet. Gedurende het jaar dat u in België verbleef zou uw gezin immers opnieuw zijn bedreigd, zouden er opnieuw oproepingsbrieven op uw naam zijn gekomen. Het lijkt dan ook niet aannemelijk dat u zo lang wachtte met het indienen van een verzoek tot internationale bescherming, dat u naliet een verzoek in te dienen zelfs nadat uw gezin werd lastig gevallen en er opnieuw oproepingsbrieven werden gestuurd en dat u pas een maand nadat uw gezin in België aankwam (in augustus 2018) uw eerste verzoek tot internationale bescherming indiende. Van iemand met een gegronde vrees voor vervolging in zijn land van herkomst, kan immers verwacht worden dat hij al het mogelijke zou doen om bescherming in te roepen en te verkrijgen in het land waar hij aankomt. Het feit dat u zolang heeft gewacht om u op internationale bescherming te beroepen, vormt een belangrijke aanwijzing die uw ingeroepen vrees in bijzonder ernstige mate relativeert.”

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Zij beperken zich ertoe andermaal te laten uitschijnen dat zij aan het afwachten waren in de hoop dat alles zich zou normaliseren en slechts een verzoek om internationale bescherming indienden wanneer zij beseften dat zij geen andere keuze hadden. Hiermee doen zij hoegenaamd geen afbreuk aan de voormelde motieven. Indien verzoeker werkelijk werd geconfronteerd met een gedwongen mobilisatie en vreesde aan de oorlog te zullen moeten deelnemen en zo de aangevoerde, ernstige feiten strookten met de werkelijkheid, kon weldegelijk worden verwacht dat verzoekende partijen, zeker verzoeker, veel eerder een verzoek om internationale bescherming zouden hebben ingediend. Redelijkervijze kan immers worden verwacht dat een verzoeker om internationale bescherming, die verklaart een dringende nood aan internationale bescherming te hebben en daarom niet te kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van zodra hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoekende partijen nalieten dit te doen en dermate lang talmden alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte nood aan internationale bescherming in hunner hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor de algehele geloofwaardigheid van hun verklaringen.

De geloofwaardigheid van de verklaarde concrete problemen en vrees van verzoekende partijen wordt voorts ondermijnd doordat verzoeker kennelijk tegenstrijdige verklaringen aflegde over de aanvang van deze problemen. In dit kader wordt in de bestreden beslissingen met reden gesteld:

“U vertelde dat u een eerste oproeping tot mobilisatie ontving in de lente van het jaar 2015 op het adres van uw ouders (CGVS V. (...) p. 8). Het is echter zeer opmerkelijk dat u niets over deze convocatie vermeldde tijdens uw gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Zo verklaarde u dat tijdens het overlopen van de CGVS vragenlijst: “Mijn problemen zijn begonnen in april 2017, toen ik mijn eerste oproep tot mobilisatie heb gekregen.” (CGVS vragenlijst V. (...) nr. 3.5). Uit de verklaringen die u aflegde tijdens uw gehoor op het CGVS bleek echter dat u reeds in 2015 een eerste oproeping kreeg tot mobilisatie, weliswaar op het adres van uw ouders. Geconfronteerd met deze inconsistentie, verklaarde u dat u tijdens uw gehoor op de DVZ enkel gevraagd werd te vertellen over het ogenblik waarop u het land heeft verlaten (CGVS V. (...) p. 14). Deze verklaring volstaat echter niet, gezien u immers uitdrukkelijk vermeldde dat u in april 2017 uw eerste oproep tot mobilisatie ontving. Uw inconsistente verklaringen hieromtrent doen dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van dit feit.”

Verzoekende partijen slagen er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Zij beperken zich ertoe verzoekers eerdere verklaringen omtrent zijn gehoor bij de DVZ te herhalen en zijn versie van bij het CGVS te herhalen. Hiermee doen zij geenszins afbreuk aan de voormelde motieven. Verzoekers verklaringen bij de DVZ waren duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. Hij gaf aldaar eenduidig aan dat de eerste oproeping tot mobilisatie die hij ontving dateerde van in april 2017 en dat hij eerder geen problemen kende. Dit is niet verenigbaar met zijn verklaringen bij het CGVS.

Daarenboven legde verzoeker tegenstrijdige verklaringen af over de vraag of hij naar aanleiding van zijn problemen al dan niet ondergedoken leefde. Te dezen wordt in de bestreden beslissingen met recht gemotiveerd:

“Zo blijkt immers dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent de plaats waar u verbleef na het ontvangen van de oproepingsbrief in april 2017. Zo verklaarde u tijdens uw gehoor op de DVZ: “Mijn problemen zijn begonnen in april 2017, toen ik mijn eerste oproep tot mobilisatie heb gekregen. Ik heb me niet aangemeld en vanaf dat moment verbleef ik ondergedoken.” (CGVS vragenlijst V. (...) nr. 3.5). Tijdens uw interview op het CGVS verklaarde u echter dat u de laatste dagen voor uw vertrek in mei 2017 gewoon op uw thuisadres heeft gewoond. U verklaarde uitdrukkelijk dat u nadat u de oproeping in april 2017 kreeg niet bent ondergedoken (CGVS V. (...) p. 5, 11). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid verklaarde u dat het niet mogelijk was dat u deze verklaringen op de DVZ had afgelegd (CGVS V. (...) p. 14). Deze uitleg volstaat echter niet voor het verklaren van vastgestelde discrepantie. Uw verklaringen werden u na afloop van het gesprek bij de DVZ voorgelezen en u verklaarde zich hiermee akkoord door het plaatsen van uw handtekening. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde u ook dat uw verklaringen bij de DVZ, die u werden voorgelezen en waarvan u een kopie had meegekregen, correct waren genoteerd (CGVS I, p. 2) Het feit dat u dergelijke inconsistente verklaringen aflegt omtrent uw al dan niet onderduiken naar aanleiding van deze oproepingsbrief op uw eigen adres in april 2017, doet ten zeerste afbreuk aan uw geloofwaardigheid.”

Verzoekende partijen slagen er geheel niet in afbreuk te doen aan deze motieven. Verzoekers voormelde verklaringen zijn duidelijk, niet voor interpretatie vatbaar en manifest met elkaar in strijd. Zij laten geen ruimte voor de nuanceringen die verzoekende partijen *post factum* trachten aan te brengen.

Verder ontbeert verzoekers houding in het kader van zijn vermeende problemen de nodige geloofwaardigheid. In de bestreden beslissingen wordt hieromtrent terecht gesteld:

“Verder is het zeer merkwaardig dat u verklaarde ‘geen aandacht’ te hebben besteed aan de oproepingsbrief voor de mobilisaties die u ontving na uw terugkeer naar Oekraïne in oktober 2017 (CGVS V. (...) p. 8). Deze reactie staat immers in schril contrast met uw gedrag na het ontvangen van de oproepingsbrief in april 2017. Zo verklaarde u dat u de oproeping ontving in april 2017 en hierna met de spoedprocedure een visum voor Polen aanvroeg. Gezien uw visum werd uitgereikt op 4 april 2017 (zie administratief dossier), blijkt dan ook dat u Oekraïne met urgentie wou verlaten na het ontvangen van deze convocatie. Het is dan ook weinig geloofwaardig dat u geen aandacht zou hebben besteed aan de volgende oproepingsbrief, des te meer gezien uw partner N. (...) tot minder dan twee maand voor het ontvangen van deze convocatie nog werd lastig gevallen omwille van het feit dat u niet deelnam aan de oorlog (CGVS V. (...) p. 12).”

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Waar zij *post factum* beweren dat verzoeker weldegelijk erg bang zou zijn geweest, vindt dit namelijk niet de miste steun in en is dit kennelijk in strijd met verzoekers eerdere, duidelijke verklaring dat hij aan de nieuwe, door hem ontvangen convocatie “geen aandacht” besteedde (administratief dossier verzoeker, notities van het persoonlijk onderhoud, p.8).

In het kader van het voorgaande kan overigens nog worden opgemerkt dat aan de geloofwaardigheid van de beweerde problemen en vrees van verzoekende partijen nog verder afbreuk wordt gedaan door de gegevens in verzoekers paspoort. Dat verzoeker, indien hij werkelijk reeds in april 2017 zou zijn opgeroepen voor een mobilisatie en weigerde hieraan gevolg te geven, ervoor zou hebben gekozen om begin mei 2017 legaal het land te verlaten, op 27 oktober 2017 het land opnieuw op legale wijze binnen te reizen en op 7 november 2017 andermaal op legale wijze het land te verlaten, is namelijk niet aannemelijk. Dat hij, hoewel hij problemen riskeerde en vreesde ten gevolge van zijn weigering(en) om gevolg te geven aan diverse oproepingen tot mobilisatie, het risico zou nemen om meermaals op legale wijze en met gebruik van zijn eigen paspoort zijn land in en uit te reizen, is niet aannemelijk. Evenmin is het in dit kader plausibel dat hij dit daarbij steeds ongestoord kon doen en dat hij nooit problemen kende. Dat hem bij zijn reizen niets in de weg werd gelegd, duidt er dan ook op dat hij niet in de negatieve aandacht stond en staat van de autoriteiten in zijn land van herkomst.

Voorts laten verzoekende partijen de volgende motieven ongemoeid:

“Het is eveneens opmerkelijk dat u enerzijds beweerdte dat er een massamobilisatie was op het moment dat u Oekraïne verliet in 2017, “waarbij iedereen werd meegenomen”, waarbij lukraak mensen werden opgepikt van op openbare plaatsen (CGVS V. (...) p. 4, 9), maar anderzijds slechts één voorbeeld kon geven van iemand (een kennis) die net als u zou zijn opgeroepen geweest (CGVS V. (...) p. 10). Deze S. (...) had net als u de brieven genegeerd. U zou evenmin op de hoogte zijn wat er met deze man was gebeurd.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekende partijen deze niet aanvechten, onverminderd gelden. Indien verzoeker werkelijk werd gemobiliseerd in het kader van een massamobilisatie, mocht worden verwacht dat hij over het voorgaande beter op de hoogte zou zijn.

Tevens wordt in de bestreden beslissingen terecht gesteld:

“Daarenboven dient opgemerkt te worden dat jullie geen enkel document neerleggen in verband met de vervolgingsfeiten die jullie zouden hebben meegemaakt. Zo blijkt uit de verklaringen van u en uw partner dat uw dochter een dreigbrief bij zich had toen ze werd terug gevonden. U zou deze brief niet gezien hebben noch zou u weten wat er met deze dreigbrief gebeurd is (CGVS V. (...) p. p. 13). N. (...) legde deze brief evenmin voor. U verklaarde verder dat uw partner N. (...) een klacht heeft ingediend naar aanleiding van de ontvoering van uw dochter. Deze klacht werd geregistreerd (CGVS V. (...) p. 13). U zou hier echter geen document van kunnen voorleggen, gezien er geen document werd gegeven. N. (...) verklaarde dat zij eveneens een klacht had ingediend naar aanleiding van het vandalisme en de dreigtelefoons (CGVS N. (...) p. 4). Van deze klacht(en) werden evenmin bewijsstukken voorgelegd. Indien jullie werkelijk gevisieerd werden door leden van het militair commissariaat en jullie hier effectief klacht voor hadden ingediend, kan echter wel verwacht worden dat jullie dit met documenten zouden kunnen staven. Deze documenten zouden bovendien kunnen aantonen in welke context deze vervolgingsfeiten zich afspeelden.”

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Zij reiken geen uitleg aan voor het ontbreken van bewijzen inzake de voormelde elementen. Nochtans kan redelijkerwijze worden aangenomen dat zij de betreffende dreigbrief en de nodige bewijzen van hun geregistreerde klacht(en) bij de politie zouden moeten kunnen bijbrengen.

De voormelde vaststellingen volstaan in het kader van het devolutieve karakter van onderhavig beroep, nog daargelaten de vraag of er in de loop van 2017 en 2018 al dan niet mobilisatiegolven zouden hebben plaatsgevonden in Oekraïne, om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan de beweerde oproepingen tot een gedwongen mobilisatie ten aanzien van verzoeker, aan de hieruit voortgesproten problemen en aan de vrees die verzoekende partijen ten gevolge hiervan stellen te koesteren.

Verder weerleggen noch betwisten verzoekende partijen de volgende motieven:

“Wat betreft de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.”

De in de map ‘documenten’ in het administratief dossier opgenomen stukken zijn niet van zulke aard dat zij aan het voorgaande afbreuk kunnen doen.

Ten aanzien van de neergelegde paspoorten en het legerattest, wordt in de bestreden beslissingen met reden aangegeven: *“De door u voorgelegde documenten veranderen niets aan bovenstaande conclusie. De reispaspoorten die jullie voorlegden bevatten louter persoonsgegevens die in deze beslissing niet worden betwist. Het attest in verband met uw legerdienst zegt niets over uw beweerde vrees voor vervolging bij terugkeer.”*

De neergelegde oproepingen ontberen verder de nodige bewijswaarde. In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat, in tegenstelling met wat verzoekende partijen laten uitschijnen, geenszins moet worden bewezen dat deze stukken vals zijn om hieraan bewijswaarde te ontfangen. Ook om andere redenen dan hun bewezen valsheid, kan er worden beslist om aan deze documenten geen bewijswaarde te hechten. Dient te worden opgemerkt dat aan de *in casu* neergelegde documenten hoogstens een ondersteunende bewijswaarde zou kunnen worden gehecht, met name het vermogen om een intrinsiek geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen deze documenten echter niet volstaan om de teloorgegane geloofwaardigheid van het relaas van verzoekende partijen te herstellen. Dit geldt nog des te meer nu de volgende motieven door verzoekende partijen niet worden betwist en bijgevolg geacht worden vaststaand te zijn: *“Hierbij dient te worden opgemerkt dat Oekraïne gekenmerkt wordt door een hoge graad van corruptie – in de ranking van Transparency International staat Oekraïne op een 130ste plaats van 180 landen, en behaalt ze een score van 30 op een schaal waarbij 0 staat voor zeer corrupt en 100 voor niet-corrupt – wat verder afbreuk doet aan de bewijswaarde van deze documenten.”*

De in de loop van onderhavige procedure neergelegde stukken zijn evenmin van zulke aard dat zij afbreuk kunnen doen aan het voorgaande.

De twee attesten bij het verzoekschrift die volgens verzoekende partijen toebehoren aan bekenden of buurtgenoten van hen, hebben geen betrekking op verzoeker en de aangevoerde problemen. Uit deze attesten kan hoogstens worden afgeleid dat de twee hierop vermelde personen hebben deelgenomen aan de strijd. Daarbij blijkt bovendien nergens dat dit, zoals verzoekende partijen beweren, zou zijn geschied in het kader van een gedwongen mobilisatie.

De (voorstellen tot) wetgeving, de krantenartikels en informatie over Oekraïne en de elementen (waaronder YouTube video's) waarmee verzoekende partijen wensen aan te tonen dat zich in Oekraïne mobilisaties voordoen en dat er in dit land soldaten sneuvelen, zijn van louter algemene aard, hebben geen betrekking op de persoon van verzoekende partijen en kunnen bijgevolg geen afbreuk doen aan het voorgaande. Dergelijke louter algemene gegevens en informatie kunnen niet volstaan om aan te tonen dat verzoekende partijen bij een terugkeer naar hun land van herkomst daadwerkelijk zouden dreigen te worden geviséerd of vervolgd. Verzoekende partijen dienen zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijven hier, gelet op het voorgaande, manifest in gebreke.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.7. In zoverre verzoekende partijen zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op de hoger aangevoerde en besproken asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar het voorgaande. Ingevolge de hoger gedane vaststellingen, tonen verzoekende partijen niet aan dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekende partijen tonen verder geheel niet aan dat de situatie in hun regio van herkomst in Oekraïne, met name de regio Krivoy Rog in de provincie Dnipropetrovsk, beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Dient immers te worden vastgesteld dat de informatie die verzoekende partijen citeren in het onderhavige verzoekschrift geen betrekking heeft op de veiligheidssituatie in voormelde regio doch wel op de situatie in de Donbas en aan de contactlijn in de conflictzone met Rusland. Uit de COI Focus waaruit verzoekende partijen citeren, waarvan zij een

uittreksel bij het verzoekschrift voegen en waarvan ook verweerder een exemplaar bij de nota met opmerkingen voegt, blijkt echter dat de situatie in de regio van herkomst van verzoekende partijen wezenlijk verschilt van deze in voormeld gebied. In de regio van herkomst van verzoekende partijen is blijkens de aangereikte informatie in het geheel geen sprake van een uitzonderlijke situatie die gekenmerkt wordt door een mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict die dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekende partijen tonen gelet op het voorgaande niet aan dat in hunner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

4.8. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT